

kommande erklære, at jeg, fjøndt der naturligvis var saa meget Forbehold i den høitagede Ministers Erklæring, at den just ikke giver nogen egentlig Sikkerhed for, at der let vil opnaas Noget hos ham ved en Henvendelse til ham, dog maa udtale min Paaskjønnelse af, at han denne Gang har udtalt, at han vilde høre paa Interessenterne og modtage en Henvendelse fra dem, og naar saa han udtalte som det, han vilde beslutte sig til efter en saadan Henvendelse, at han vilde paakalbe selve Skiftekommissionens Erklæring, Betænkning og Underfølgelse af Sagen, saa vil jeg kun dertil føie det Ønske, at han ikke vil se allfor ensidig paa de Erklæringer, der fra den Side maatte fremkomme, men at han med den Indsigt og den Over, hvormed han omfatter Landets andre Interesser, ogsaa vil søge at faae selve Sagen klaret igjennem modstaaende Undersøgelser, Bepreviser og Erklæringer, som og gjennem en virkelig selvstændig Provelse og Dverveielse. Naar pro og contra blive tilbørlig veiede mod hinanden, saa tror jeg, at han sikkert vil komme til det Resultat, at selv om Skiftekommissionen viser sig modstræbende imod en saadan Forandring, saa maa den dog alligevel erkjendes for at være rigtig.

Indenrigsministeren: Med Hensyn til de Bemærkninger, den ærede Forespørger nu gjorde, ønsker jeg kun at sige, at Summen 835,000 Rd., som ikke er statutmæssig sikret, har jeg taget ud af den Beretning, der foreligger mig. Om der end for Tiden er et disponibelt Beløb i Privatbanken eller andre Steder, følger deraf aldeles ikke, at det kan tjene som statutmæssig Sikkerhed for Obligationer, medmindre det anvendes til Indkjøb af Obligationer, der cirkulere imod Foreningen. I saa Fald indrømmer jeg, at det kan tjene til statutmæssig Sikkerhed; men fordi der for Tiden er en saadan Beholdning, kan jeg ikke erkjende, at den kan træde i Stedet for den statutmæssige Sikkerhed, som selve Kommissionen erkjender ikke er tilstede.

J. M. Mørk: Jeg antager, at den høitærede Indenrigsminister tager Tallet: 835,000 Rd. efter Pag. VII i Beretningen (Indenrigsministeren: Pag. I), ja, det staar ogsaa anført Pag. I; men dersom den høitærede Minister vil se paa Pag. VI, hvor Status findes, vil han se, at der findes netop de andre Beløb, som jeg har sagt vides som værende kontant tilstede i Foreningen, uden at derovre paa Passivernes Side findes Noget, som man kunde sige, at denne Sum først maatte være til Dækning af, og det vil dog indrømmes, at Interessenternes Restgjæld, nemlig de Panteobligationer, som Foreningen eier, snarere i mindre Grad kunde siges at være egentlig disponible Summer til Indfrielse af Obligationer, hvilket jo maatte være Meningen, end de rede Penge, der ligge i Privatbanken. Det kan altsaa ikke ved nogets Dvervetelse negtes, at dette Tal ganske vist hører med her til, og at Beretningen maa gjenneemgaa helt for ikke at vildlede.

J. Mee: Naar jeg i Aar har sluttet mig til nærværende Forespørgsel, saa er det dels, fordi jeg tror, at Foreningens Stilling har forbedret sig siden ifjor, idet det vil være lettere at realisere nu end den Gang, og dels fordi jeg har erfaret, at det er et almindeligt Ønske, at den ærede Minister vil tage mere Hensyn til denne Forespørgsel, end han tidligere har gjort. Videre skal jeg ikke udtale, men kun gjentage, hvad jeg udtalte ifjor, at jeg meget beklager, at Administrationen i sin Tid erholdt sit Hovedsæde her i Kjøbenhavn. Det forekommer mig, at man derved har tilfidesat i en høj Grad de jydskste Kjøbstæder, og at der ikke var den mindste Grund til at føre Administrationen bort fra den Provinds, hvor den naturligen hører hjemme. Jeg skal, uagtet jeg villig erkjender, at Administrationen har fremmet Alles Interesse, forsaavidt den kunde det paa Grund af, at den havde sit Sæde her, dog udtale, at jeg tror, at Stillingen vilde have været endnu bedre, hvis Administrationen